ادامه‌از صفحه اول

بشار اسد: سوریه درگیر جنگ کامل است

هم‌اکنون نیز دو کشور پشت مرزهایشان به‌گونه‌ای آرایش یافته‌اند که گویی سر جنگ دارند. براساس گزارش رسانه‌های محلی در ترکیه، دولت آنکارا اقدام به استقرار دست‌کم ۱۵ تانک و خودرو زرهی در طول مرز خود با سوریه کرده است. همزمان، اندرس فوگ راسموسن دبیرکل ناتو اظهار داشت که اعضای ناتو در نشست خود به‌طور کامل از ترکیه حمایت کرده‌اند. راسموسن این سخنان را بعد از نشست ۲۸ کشور عضو ناتو بیان کرد که برای بررسی مساله سقوط هواپیمای ترکیه توسط سوریه تشکیل شده بود. او تاکید کرد که حمله سوریه به هواپیمای ترکیه غیرقابل قبول است و اعضای ناتو این حمله را به‌شدت محکوم می‌کنند. راسموسن افزود: «بگذارید صریح باشم. امنیت اعضای ناتو غیرقابل تفکیک است. ما همگی با ترکیه هستیم.» جلسه اعضای ناتو، سه‌شنبه در بروکسل و به درخواست ترکیه تشکیل شده بود. براساس بند ۴ اساسنامه ناتو، هر یک از کشورهای ناتو، در صورتی که احساس کنند تمامیت ارضی، استقلال سیاسی و امنیت کشورشان به خطر افتاده است، می‌توانند درخواست برگزاری چنین نشستی را مطرح کنند. احمد داوود اوغلو، وزیر امور خارجه ترکیه نیز اعلام کرده که جت جنگنده اف۴ این کشور که روز جمعه سرنگون شد، در فضای بین‌المللی هدف دفاع هوایی سوریه قرار گرفته است. ویلیام هیگ، وزیر امورخارجه بریتانیا نیز در گفت‌وگو با همتای ترکیه‌ای خود، در مورد شرایط موجود ابراز نگرانی کرده و گفته که از ترکیه حمایت خواهد کرد. این در حالی است که روسیه می‌گوید که ساقط کردن جنگنده ترکیه توسط نیروهای سوری نباید به عنوان یک اقدام «تحریک‌آمیز» تلقی شود و همینطور به قدرت‌های جهانی درخصوص اقدام سختگیرانه‌تر علیه دمشق به بهانه این حادثه هشدار داد. این واکنش نخستین واکنش مسکو پس از سقوط جنگنده ارتش ترکیه توسط سیستم ضدهوایی سوریه در روز جمعه بود. پیش از این برخی منابع ترکی به نقل از یکی از اعضای حزب چپ «دی‌اس‌پی» ترکیه اعلام کرده بودند که این جنگنده توسط ناو جنگی روسی مستقر در آب‌های سوریه سرنگون شده است. وزیر دفاع ترکیه این ادعا را به طور رسمی تکذیب کرد. از سویی ولادیمیر پوتین، رییس‌جمهوری روسیه در اردن گفت که در جریان مذاکراتی که قرار است در ژنو و درباره سوریه تشکیل شود، باید از ایران هم دعوت کرد و آنها هم باید بخشی از گفت‌وگوها باشند. به گزارش خبرگزاری فرانسه، پوتین گفت: «بهتر است برای هرگونه تصمیم‌گیری برای پایان دادن به بحران سوریه، از ایران دعوت و آنها را در گفت‌وگوها وارد کرد.»

رییس‌جمهوری روسیه گفت: «اگر ایران را از این جریان حذف کنیم، وضع پیچیده و غامض‌تر از این می‌شود.» همچنین سرگئی لاوروف، وزیر خارجه در سخنان مشابهی گفت: «فکر می‌کنیم باید از ایران هم برای مذاکرات روز شنبه دعوت شود.» وزیر خارجه روسیه گفت: «این کار باید حتما شده باشد و بدون ایران مذاکرات سوریه حاصل چندانی نخواهد داشت. اگر هم ایران دعوت نشده باشد که آنهایی که تاثیری در قضیه دارند، همه‌شان دعوت نشده‌اند.» قرار است روز شنبه آینده و در ژنو، جلسه‌ای در مورد سوریه با حضور کوفی عنان، دبیرکل سابق سازمان ملل و نماینده سازمان ملل و اتحادیه عرب در مورد مذاکرات و انتقال قدرت در سوریه، برگزار شود. قدرت‌های جهانی به این جلسه دعوت شده‌اند و لاوروف گفت: «البته اگر هم ایران را دعوت نکنند، ما در این جلسه حضور خواهیم داشت.»

در این روز

۲۸ ژوئن ۱۹۱۹

امضای قرارداد ورسای

■ این قرارداد در کاخ ورسای واقع در حومه پاریس میان دولت‌های پیروز در جنگ جهانی یکم و آلمان (دولت شکست‌خورده در آن جنگ) بسته شد. نخستین بخش پیمان به بنیاد «جامعه ملل» مربوط بود و بخش دوم آن آلزاس-لورن را از آلمان به فرانسه، اوپن-مالمدی را به بلژیک، بخشی از سیلزی بالا (بعد از همه‌پرسی) پوزن و پروس غربی را به لهستان، بندر ممل و کرانه‌های آن را به لیتوانی، هولشتین را به چکسلواکی و بخشی از شلسویگ را (بعد از همه‌پرسی) به دانمارک واگذار کرد. آلمان از حاکمیت خود بر دانتزیگ چشم پوشید و از اتحاد با اتریش، جز با موافقت همه اعضای جامعه ملل، بازداشته و خلع سلاح شد.

یک زن گزینه معاونت رییس‌جمهوری مصر

■ البرادعی برای نخست وزیری شرط گذاشت

شرق: هنوز چند روزی بیشتر از انتخاب محمد مرسی به عنوان اولین رییس‌جمهوری غیرنظامی مصر نمی‌گذرد و قانون اساسی جدید مصر هنوز تصویب نشده که او به فکر تشکیل کابینه خود افتاده است. به گزارش «سی‌ان‌ان»، احمد ضیف، مشاور سیاسی مرسی می‌گوید که رییس‌جمهور از یک زن و یک مسیحی به عنوان معاونت ریاست‌جمهوری استفاده خواهد کرد. ضیف به سی‌ان‌ان گفت: «برای اولین بار در تاریخ مصر- و نه تنها در تاریخ مدرن مصر بلکه در کل تاریخ این کشور- یک زن به مقام معاونت رییس‌جمهوری دست خواهد یافت.» او در ادامه افزود: «این مقام صرفا نماینده یک مسلک و حزب خاص نخواهد بود، بلکه کسی خواهد بود که با قدرت تام، به تمام مسایل بحرانی کابینه رییس‌جمهوری اشراف خواهد داشت.» به گزارش سی‌بی‌اس، برای گزینه معاون زن، مرسی در نظر دارد از یک استاد علوم سیاسی چپگرا دعوت کند. مرسی اما پیش از برگزاری انتخابات گفته بود که در صورت پیروزی از حقوق زنان دفاع خواهد کرد. او در این‌باره به سی‌ان‌ان هفته‌ها پیش از انتخابات گفته بود: «نقش زنان در مصر بسیار واضح است. حقوق آنان با مردان یکی است و مانند مردان از حقوق کامل برخوردارند. هیچ‌گونه فرقی میان مصریان وجود ندارد مگر آنچه در قانون اساسی آمده است.» او همچنین قول داد که از حقوق اقلیت‌ها نیز حمایت کند. گفتنی است، در محافل سیاسی مصر نام چند گزینه نیز برای کسب پست نخست‌وزیری مطرح است که در میان آنها نام محمد البرادعی به چشم می‌خورد. البرادعی، رییس سابق آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، نقش مهمی در انقلاب ۲۰۱۱ مصر ایفا کرد. او همچنین نامزد ریاست‌جمهوری این کشور پس از سقوط حکومت حسنی مبارک شد اما توسط کمیسیون عالی انتخابات رد صلاحیت شد. در این زمان یکی از قوانین برای ورود به انتخابات مصر داشتن همسری مصری‌تبار بود و دلیل رد صلاحیت البرادعی وجود همسر ایرانی‌تبارش اعلام شد. اما پیش از این رد صلاحیت، البرادعی خود در تاریخ ۱۴ ژانویه ۲۰۱۲ از نامزدی ریاست‌جمهوری انصراف داد. اکنون خبر می‌رسد دولت مرسی در حال رایزنی با البرادعی برای انتصاب او به نخست‌وزیری است. اما گزینه دیگری که به نقل از مقامات مصری در کنار البرادعی سی‌بی‌اس به آن اشاره کرده است حازم الببلاوی است. او یک اقتصاددان است که آخرین قائم‌مقام نخست‌وزیری کابینه پس از سقوط حسنی مبارک بود. این در حالی است که با وجود تصویب نشدن قانون اساسی و انحلال پارلمان مصر توسط دادگاه عالی قانون اساسی، هنوز وظایف نخست‌وزیر تعریف نشده است. به گفته منابع نزدیک به البرادعی، او برای قبول این مقام شروطی دارد که در صورت تحقق آنها این پست را می‌پذیرد. البرادعی می‌خواهد که این دولت مرکب از تکنوکرات‌ها باشد و وزیران باید بر اساس تخصص‌هایشان انتصاب شوند، نه بر حسب فرقه و حزبی که به آن تعلق دارند. او معتقد است شکل این تیم بسیار مهم است و نباید بیش از دو جایگاه برای اخوان‌المسلمین و تنها یک جایگاه برای سلفی‌ها تعریف شود و بقیه وزارتخانه‌ها باید توسط تکنوکرات‌هایی که متعلق به هیچ حزبی نیستند، اداره شود. البرادعی همچنین انتظار دارد که مسوولیت‌هایش به عنوان نخست‌وزیر کاملا مشخص و شفاف باشند.

دست در دست دشمن دیرینه

■ ملکه انگلیس با فرمانده ارتش جمهوریخواه ایرلند دیدار کرد

شرق: در یک دیدار خصوصی کوتاه بدون حضور رسانه‌ها در یک گالری هنری با هم دست دادند و دقایقی بعد و هنگام ترک گالری دوباره در برابر دوربین‌ها دست یکدیگر را فشردند. پیش از این دشمن دیرینه بودند و حالا در یک نمایش عمومی ثابت کردند که دیگر پای دشمنی در میان نیست. الیزابت دوم، ملکه انگلیس در شهر بلفاست مرکز ایرلند شمالی با «مارتین مک گینس» یکی از فرماندهان سابق ارتش جمهوریخواه ایرلند دیدار کرد.

این دیدار در جریان سفر دو روزه ملکه انگلیس به ایرلند شمالی و در یک گالری هنری صورت گرفت. دیداری که بیشتر به یک نمایش برای فراموشی دشمنی های گذشته صورت گرفت. این نخستین دیدار میان ملکه الیزابت و عضو ارشد پیشین ارتش جمهوریخواه ایرلند طی ۱۴ سال روند صلح پس از پایان سه دهه تخاصم این سازمان نظامی با بریتانیاست. حالا پس از ۱۴ سال ملکه انگلیس این بار علنی تر روی یک چنین پیمان صلحی تاکید کرده است.مارتین مک گینس کسی است که سال‌ها علیه سلطه انگلیس بر ایرلند شمالی مبارزه کرده است. او پس از موافقتنامه صلح ایرلند در اواخر دهه ۱۹۹۰ وارد فعالیت‌های سیاسی شد و در حال حاضر معاون سروزیر منطقه ایرلند شمالی به شمار می‌رود. رسانه‌های انگلیس از دیدار و دست دادن ملکه با این فرمانده سابق ارتش جمهوریخواه ایرلند به عنوان یک تحول مهم یاد کرده‌اند با این حال جزییاتی درباره مذاکرات آنان منتشر نشده است. دیدار فرمانده سابق ارتش جمهوریخواه ایرلند با ملکه انگلیس در حالی صورت می‌گیرد که در دهه ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ میلادی خانواده سلطنتی از جمله اهداف حملات مبارزان ایرلندی بود و یکی از برادرزادگان الیزابت دوم نیز در جریان انفجار بمبی که توسط ارتش جمهوریخواه ایرلند در قایقش کار گذاشته شده بود، در سال ۱۹۷۹ کشته شد. خاطره نبرد با ایرلند نه تنها برای ملکه بلکه برای تمامی مردم بریتانیا خاطره چندان خوشی نیست. منطقه ایرلند شمالی به مدت چندین دهه شاهد خشونت‌های گسترده سیاسی و فرقه‌ای بود که این خشونت‌ها در سال ۱۹۹۸ و با امضای قرارداد صلح و ترک مبارزه مسلحانه توسط ارتش جمهوریخواه ایرلند، تقریبا به پایان رسید. گروهی که این قرارداد صلح را قبول نداشتند از ارتش جمهوریخواه ایرلند جدا شده و گروه‌های مخفی را برای ادامه مبارزه مسلحانه تشکیل دادند که «ارتش واقعی جمهوریخواه ایرلند» از جمله آنهاست. این گروه‌های مسلح همچنان بر مبارزه با سلطه انگلیس بر ایرلند شمالی تاکید دارند و اقدام مارتین مک گینس در دیدار با ملکه را نوعی خیانت به آرمان‌های جمهوریخواهان ایرلند می‌دانند. روز سه‌شنبه ملکه بریتانیا در سفری رسمی به ایرلند با خانواده و بستگان ۱۱ نفر از جان باختگان بمب‌گذاری سال ۱۹۸۷ میلادی در این کشور نیز دیدار کرد.

ریيس مجلس سوسیالیست

یورونیوز: کلود بارتولون، نماینده سوسیالست به عنوان رییس پارلمان فرانسه برگزیده شد. او که نماینده سن دنی از مناطق حومه پاریس و از نزدیکان مارتین اوبری، دبیرکل حزب سوسیالیست است، با کسب ۲۹۸ رای از ۵۷۷ رای جایگزین برنارد آکویه، رییس (اوام پ) حزب اتحاد برای جنبش مردمی شده است.

کینه‌ای از نظامیان ندارم

آسوشیتدپرس: آنگ سان سوچی، رهبر دموکراسی‌خواه میانمار در یک کنفرانس خبری در پاریس گفت: من هیچ کینه‌ای از رژیم خونتای میانمار ندارم. من هیچ‌گاه به آنها به چشم افرادی نگاه نمی‌کنم که ۱۵ سال مرا در خانه حبس کردند. من می‌خواهم با آنها برای انجام اصلاحات در میانمار همکاری کنم.

قبرس فروشی نیست

یورونیوز: دیمیتریس کریستوفیاس، رییس‌جمهور قبرس در مقابل سوال یک خبرنگار که پرسید قبرس فروشی است؟ گفت: «جزیره قبرس برای فروش نیست و مردم قبرس شأن خود را محفوظ می‌دانند. خواهش می‌کنم من را با این‌گونه سوالات به چالش نگیرید.» قرار است قبرس ۱۰میلیارد دلار از اتحادیه اروپا وام بگیرد.

روزگار دشوار سیاستمداران

توماس فریدمن
ترجمه: مریم مرادخانی

در سفری که در هفته اخیر به اروپا داشتم، به نظر می‌رسید که تقریبا تمام مکالمات به این پرسش ختم می‌شد: «چرا در میان رهبران دنیا، کمتر کسی پیدا می‌شود که کمک‌حال مردمش در رفع چالش‌های روز باشد؟» برای این سوال، پاسخ‌های بسیار می‌توان یافت اما به طور کلی این موضوع از دو دیدگاه اصلی قابل بررسی است: دیدگاه فناوری و دیدگاه نسلی.

اجازه بدهید از دیدگاه اول آغاز کنیم. در سال ۱۹۶۵، «گوردون مور»، یکی از موسسان شرکت اینتل، برای نخستین بار قانون «مور» را مطرح کرد که مدعی بود قدرت پردازش یک تراشه، در مدت‌زمان کوتاهی (تقریبا هر ۱۸ تا ۲۴ ماه)، دو برابر می‌شود. این قانون همچنان پابرجاست. با نگاهی به رهبران اروپایی، آمریکایی و عرب، که هر کدام با بحران‌های خاص خود دست به گریبانند، این پرسش مطرح می‌شود که آیا می‌توان از این قانون، برداشت سیاسی کرد؟ چراکه کیفیت رهبری سیاسی، تحت‌تاثیر پیشرفت فناوری و شکل گرفتن سایت‌هایی چون فیس‌بوک و توییتر، به شدت کاهش یافته است.

به واسطه شکل‌گیری شبکه‌های اجتماعی و تلفن‌های همراه مجهز به سیستم وبگردی، ماهیت مراودات میان رهبران دنیا و مردمان‌شان دستخوش تغییرات بسیاری شده است. شکل این مراودات و مکالمات که سابقا یک‌سویه و از منبع قدرت به سمت پایین، یعنی مردم بود، حالا تبدیل به مسیری دوطرفه شده که در یک سوی آن رهبران و در سوی دیگر مردم قرار دارند. همین تحول، باعث مشارکت، نوآوری و شفافیت بیشتر شده است. اما آیا تعریفی به نام «مشارکت بیش‌ازحد» وجود دارد؟ عبارتی که در پی آن، رهبران سیاسی دنیا، روزانه مورد هجوم هزاران عقیده و گرایش و تفسیر قرار می‌گیرند و ناچارند به تمام آنها پاسخ دهند. عقاید و گرایشاتی که شاید در نهایت گریبان خودشان را بگیرد.

کمپین‌های انتخاباتی اوباما و رامنی، تمام طول روز را صرف انتقاد از یکدیگر در توییتر می‌کنند، به رسوا کردن همدیگر می‌پردازند و هر یک دیگری را به دلیل نبود یک ایده کاربردی و جدی در دوره‌ای سرنوشت‌ساز، محکوم می‌کنند. در حالی‌که امروز، در مقام مقایسه با گذشته، شانس بیشتری برای پیوستگی بیشتر مردم وجود دارد، آنها گسستگی را انتخاب کرده‌اند.

هفته گذشته و در سفرم به لندن، کلمه تازه ابداع شده «محبوبیت‌گرایی» (پاپیولاریسم) به گوشم خورد. محبوبیت گرایی البته، تنها یک کلمه نیست، بلکه یک ایدئولوژی نوظهور است که زندگی امروز ما با تکیه بر آن می‌گذرد. نگاهی به شبکه‌های اجتماعی بیندازید یا به اخبار به‌روزشده توییتر و پست‌های جدید فیس‌بوک سری بزنید تا به طور دقیق دریابید که مردم چگونه فکر می‌کنند. حتی شاید نه آن‌گونه که شما فکر می‌کنید. حال اگر تمام مردم تنها اخبار را «دنبال می‌کنند»، پس چه کسی آنها را رهبری می‌کند؟

افشاگری فاکتور مهم دیگری است که بر روند مراودات طرفین تاثیر می‌گذارد. در دنیای امروز، هرکسی که دستگاه تلفن همراه داشته باشد، یک «پاپاراتزی» است، هر عضو فعال توییتر، یک گزارشگر محسوب می‌شود و هرکسی که در یوتیوب حساب کاربری دارد، یک فیلمساز به شمار می‌آید. وقتی که «هرکسی» می‌تواند به سادگی یک گزارشگر یا فیلمساز باشد، «سایرین» جزو چهره‌های سرشناس خواهند بود و اگر شما یک چهره سرشناس مثلا سیاسی باشید، بررسی موشکافانه زندگی‌تان، آنقدر ناخوشایند می‌شود که ترجیح خواهید داد برای تنها چند ساعت در آرامش و خلوت خود زندگی کردن، هر بهایی را بپردازید. «الکساندر داونر» وزیر امورخارجه پیشین استرالیا، در گفت‌وگویی که اخیرا با او داشتم، گفت: «زندگی رهبران دنیا، هر روز بیش از روز قبل زیر ذره بین می‌رود. گرچه این امر نتوانسته آنها را دلسرد کند اما این مراودات بیش‌ازحد و بی‌وقفه مردم با آنها که حتی گاهی جنبه شوخی نیز به خود گرفته است، برای آنها، در اتخاذ تصمیمات مهم، به‌جا و معقولانه موانعی ایجاد کرده است.»

جنبه دیگری که از آن دریچه می‌توان به این مطلب پرداخت، دیدگاه نسلی است. جامعه کنونی، جایش را از نسل «رکود بزرگ» که به صرفه‌جویی و پس‌انداز برای آینده معتقد بود، به نسل «انفجار جمعیت» امروز که به قرض گرفتن و خرج کردن در زمان حال مشهور است، داده است. برای درک بهتر این تفاوت، تنها کافی است جورج دبلیو بوش را با پدرش مقایسه کنید. بوش پدر که بلافاصله پس از عملیات «پرل هاربر»، برای شرکت در جنگ جهانی دوم داوطلب شده بود، طی جنگ سرد که برای آمریکا، از جمله دوره‌های حساس سیاسی بود، قدرت و جایگاه خود را به عنوان یک رهبر سیاسی حفظ کرد و پس از آن و در جایگاه رییس‌جمهوری، در زمان نیاز، مبلغ مالیات‌ها را افزایش داد. فرزند او اما، نه تنها از انجام خدمت سربازی طفره رفت، بلکه به اولین رییس‌جمهوری ایالات متحده که مالیات‌ها را در بحبوحه دو جنگ به میزان چشمگیری کاهش داده بود، تبدیل شد. بر فرض آنکه شما یک رهبر سیاسی باشید، زمانی که شما به فناوری‌هایی مجهز هستید که به شما امکان دریافت و ارسال نظرات و تفکرات‌تان را در مدت زمان کوتاهی می‌دهد، وقتی که لذت‌هایتان به سادگی به دست می‌آیند و به سرعت از بین می‌روند، در حالی‌که برای حل مشکلات‌تان، اعم از حل بحران‌های اقتصادی و اجتماعی، به زمان زیادی نیاز دارید، درخواهید یافت که در زندگی سیاسی‌تان یک عدم توازن ایجاد شده است. شما با یک چالش جدید روبه‌رو هستید. امروزه، تقریبا تمام رهبرهای سیاسی دنیا، ناچارند از مردمان کشورشان، برای اداره کشور، کمک بگیرند. بار مسوولیت، دیگر تنها بر دوش یک نفر نیست. برای خروج از بحران‌ها یا حفظ شرایط مطلوب، هر دو گروه چاره‌ای جز مطالعه بیشتر و فعالیت هوشمندانه‌تر ندارند. این امر نیازمند یک رهبری خارق‌العاده است که نخستین گام برای رسیدن به آن، انعکاس حقایق است.

«داو سیدمن»، نویسنده کتاب «چگونه» و بنیانگذار شرکت (ال.آر.ان) که به سایر شرکت‌ها در زمینه‌های مدیریتی- فرهنگی مشاوره می‌دهد، دیری است که به این اصل اعتقاد دارد که هیچ‌چیز به اندازه حقیقت، مردم را تحت‌تاثیر قرار نداده است. بسیاری از رهبران سیاسی دنیا تصور می‌کنند که افشای حقایق، رهبری آنها را چه در میان حامیان‌شان و چه در مقابل مخالفان‌شان تضعیف می‌کند. حال آنکه اشتباه می‌کنند.

سیدمن معتقد است که بیان حقایق، باعث ایجاد اعتمادی متقابل و پیوندی محکم میان رهبران سیاسی و مردم می‌شود. اعتمادسازی از طریق بیان حقایق، به مرور باعث مشارکت مردم در حل مشکلات شده و آنها را برای برداشتن گام‌های سازنده ترغیب می‌کند.

اما، آنچه امروز، میان رهبران کشورهای اروپایی، عرب و آمریکایی دیده می‌شود، کاملا متفاوت است. شما ممکن است تصور کنید که در حقایق زندگی آنها سهیم هستید، چرا که فهرستی در مقابل شما قرار دارد که اطلاعات دقیقی درباره محل سکونت، قابلیت‌ها، برنامه‌ها و سیاست‌های آینده‌شان را در اختیار شما قرار می‌دهد. در نهایت، مهم اما آن است که این رهبران، دوستان و پیروانی «حقیقی» داشته باشند، نه مجازی.

منبع: نیویورک تایمز

قاب روز

تظاهرات ضددولتی به سبک کویتی.

عکس: Getty Images

دورو نزدیک

درخواست انتخابات زودهنگام

■ **خبرگزاری فرانسه:** دفتر نوری المالکی، نخست‌وزیر عراق در بیانیه‌ای که در پایگاه اینترنتی دفتر او منتشر شد، اعلام کرد: با توجه به اینکه احزاب مخالف از حضور پشت میز مذاکره اجتناب می‌ورزند و تاکید دارند که بحران ادامه داشته باشد، نخست‌وزیر کشور خود را ملزم دانسته که خواستار برگزاری انتخابات زودهنگام شود که با برگزاری آن تصمیم نهایی ملت عراق مشخص خواهد شد. المالکی همچنین خواستار برگزاری مذاکرات ملی پس از انجام اصلاحات در تمامی نهادهای دولتی به‌ویژه نهاد قانونگذار کشور (پارلمان) شد.

محکومیت به دلیل سقط اجباری

■ **بی‌بی‌سی:** رسانه‌های دولتی چین گفته‌اند یک مقام دولتی در استان «شانسی» در شمال‌چین در ارتباط با ماجرای اجبار یک زن باردار به سقط جنین از سمت خود برکنار و چند کارمند محلی به همین دلیل مجازات شده‌اند. گزارش‌های رسانه‌های همگانی در چین و خارج حاکی از آن بود که مقامات محلی این زن را به دلیل تخطی از قانون تک فرزندی، در هفتمین ماه حاملگی مجبور به سقط جنین کردند.

قیام مردمی علیه طالبان

■ **بی‌بی‌سی:** ده‌ها فرد مسلح در ولایت غزنی علیه گروه طالبان قیام کرده و با بیرون راندن این گروه زمینه بازگشایی مکتب‌ها، درمانگاه‌ها و فعالیت‌های اجتماعی را فراهم کرده‌اند. گفته شده که این افراد به صورت «خودجوش» جمع شده و از کمتر از دو ماه پیش علیه گروه طالبان در ولسوالی «اندر» ولایت غزنی دست به قیام زدند. لطف‌الله کامران، فرمانده این افراد می‌گوید: مردم ما نمی‌توانستند آزادانه زندگی کنند. به همین خاطر مجبور شدیم دست به قیام بزنیم.

شکنجه در لیبی عادی است

■ **ایسنا:** دیده‌بان حقوق‌بشر لیبی می‌گوید، شکنجه در زندان‌های لیبی تحت کنترل شبه‌نظامیان به اقدامی روزمره تبدیل شده و تقریبا در تمامی زندان‌های این کشور شکنجه به‌عنوان وسیله‌ای برای وادار کردن زندانیان به اعتراف به‌کار برده می‌شود. بنابر این گزارش، در زندان‌های لیبی از انواع شکنجه‌ها از جمله ضرب و شتم، آتش‌زدن با بنزین، شکستن استخوان و بی‌خوابی دادن به زندانیان استفاده می‌شود که این امر تاکنون به کشته‌شدن نفر تن از زندانیان در زیر شکنجه منجر شده است.

غرامت به خانواده کشته‌شدگان بحرین

■ **ایسنا:** وزارت دادگستری بحرین با صدور بیانیه‌ای اعلام کرد که این کشور مجموعا ۶/۲میلیون دلار به خانواده‌های ۱۷ نفر از کسانی که در اعتراض‌های سال ۲۰۱۱ بحرین جان خود را از دست داده‌اند، پرداخت می‌کند. این اقدام در جهت اجرای پیشنهادات کمیته بین‌المللی حقیقت‌یاب بحرین صورت گرفته و به خانواده هر یک از قربانیان ۱۵۳هزار دلار غرامت پرداخت می‌شود. این در حالی است که در اعتراض‌های مردمی بحرین بیش از ۳۵ نفر کشته شده‌اند که بیشتر آنها از معترضان به نظام حاکم در این کشور هستند.

تصویب قانون علیه مقامات روسیه

■ **ایسنا:** کمیته روابط خارجی سنای آمریکا قانون موسوم به «قانون مسوولیت‌پذیری ماگنیتسکی» را که نام آن از وکیل ضد فساد روسی که در سال ۲۰۰۹ در زندان روسیه جان باخت، برگرفته شده به تصویب رساند. براساس این لایحه آمریکا برای آن دسته از مقامات روسی مرتبط با مرگ ماگنیتسکی همین‌طور دیگر متهمان به سوءاستفاده‌های حقوق‌بشری در روسیه و دیگر کشورهای جهان روادید صادر نکرده و دارایی‌های آنها را مسدود می‌کند. چندی پیش قانون مشابهی نیز در این زمینه از سوی یک کمیته مجلس نمایندگان آمریکا تصویب شد.

انتقاد رقیب انتخاباتی از چاوز

■ **آسوشیتدپرس:** هنریک کاپریلس، کاندیدای انتخابات ریاست‌جمهوری ونزوئلا که قرار است در تاریخ هفتم اکتبر سال‌جاری برگزار شود، از هوگو چاوز، رییس‌جمهور ونزوئلا و رقیب انتخاباتی‌اش به دلیل استفاده بیش از حد از شبکه‌های تلویزیونی و رادیویی این کشور برای تبلیغات انتخاباتی انتقاد کرد. هنریک کاپریلس از شورای ملی انتخابات خواست تا مانع این کار شود. این شورا چندی پیش براساس آیین‌نامه‌ای جدید پخش پیام‌های تبلیغاتی تلویزیونی و رادیویی کاندیداهای ریاست‌جمهوری را که بیش از سه دقیقه مدت زمان آنهاست، ممنوع کرد.

فعالیت ژنرال دوستم مغایر قانون است

■ **بی‌بی‌سی:** وزارت دفاع افغانستان می‌گوید، عبدالرشید دوستم، از اعضای ارشد جبهه ملی افغانستان، تا زمانی که «افسر برحال» وزارت دفاع است، نمی‌تواند فعالیت سیاسی کند. ژنرال ظاهر عظیمی، سخنگوی وزارت دفاع افغانستان به خبرنگاران گفت که این مساله را با ارسال یک نامه رسمی به ژنرال دوستم، به او «یادآوری» کرده است. ژنرال دوستم، رییس ستاد مشترک قوای مسلح افغانستان است، اما در سال‌های اخیر همواره عضویت سیاسی احزابی را داشته که عمدتا در اپوزیسیون حکومت افغانستان قرار داشته‌اند.